

Inhoudsopgave:

Artikelen	<i>Pipa pipa</i> . Een inleiding tot de platste kikker ter wereld. N. Tenny.....	83
	Beïnvloeding van het calciumgehalte in krekels. K. Eidhof & D.J. Venema.....	93
	Een gezond, duurzame groep Griekse Landschildpadden (<i>Testudo hermanni boettgeri</i>). B. Eendebak.....	96
	Klimaten 8: Het Buitenterrarium. N. de Leeuw & P. Floor.....	102
	Parthenogenese bij reptielen. T. Groot.....	108
	Observaties aan de Gewone Kameleon (<i>Chamaeleo chamaeleon</i>) op Malta. J. Bruckers.....	114
	Boekbespreking: The Amphibians and Reptiles of Costa Rica, A Herpetofauna between Two Continents, between Two Seas (J.M. SAVAGE). R. Leysner.....	118
	Artikelbespreking: Bewijs voor Van der Waals adhesie in gekko-setae. J. ter Borg	119
	Boekbespreking: Slangen. Aanschaf, huisvesting, voeding, voortplanting, ziekte, soorten en nog veel meer (J. JACOBS) P. de Koning:	120

Voorplaat: De Algerijnse Zandloper (*Psammodromus algirus*)

Foto en tekst:

J. ter Borg

Nieuwemeerdijk 253

1171 NP Badhoevedorp

SYSTEMATIEK

Klasse: Reptilia

Subklasse: Lepidosauria

Orde: Squamata

Suborde: Sauria

Infraorde : Scincomorpha

Familie: LACERTIDAE

Subfamilie : GALLOTTIINAE

Genus : *Psammodromus*

Soort : *Psammodromus algirus*

BESCHRIJVING

Een vrij kleine hagedis met een kop-romp lengte van maximaal 7,5 cm, staart 15-20 cm. Opvallend ruw en grof beschubd met gepunte en gekielde schubben. Kleur vrij constant, bruinachtig met opvallende geelwitte dorsolaterale strepen, vaak met donkere begrenzing. Tevens een iets minder opvallende laterale geelwitte streep. Mannen met vaak één of meerdere blauwe vlekken op de schouder. Onderzijde meestal witachtig. In de paartijd mannetjes met opvallende oranje keel en wangen. Jongere dieren vaak met oranje staart en achterpoten. Er zijn naast de nominaat vorm nog drie ondersoorten beschreven: *P. a. doriae*, *P. a. nollii* en *P. a. ketamensis*.

VERSPREIDING

Bewoner van Portugal, Spanje, Zuid-Frankrijk, Marokko, Noord-Algerije, Noord-Tunesië. Schijnt ook voor te komen op een klein eilandje nabij Sicilië. Komt voor van de zeespiegel tot zo'n 1400 m hoogte in het zuiden van z'n verspreidingsgebied. Komt vooral voor op dicht begroeide plaatsen, hoewel ze ook graag zonnen. In delen van het Iberisch schiereiland is het de meest voorkomende hagedis.

GEDRAG

Wordt vaak zonnend aangetroffen maar vlucht meestal snel weg in de begroeiing. Komt echter indien men zich rustig gedraagt spoedig weer tevoorschijn. Jaagt vaak tussen de begroeiing op insecten en dergelijke, klimt in lage struiken om te zonnen. Diverse bronnen melden dat de dieren een piepend geluid maken als ze worden opgepakt. Altijd interessant om er achter te komen of dit allemaal onafhankelijke meldingen zijn of dat ze zijn gebaseerd op één enkele beschrijving.

GEVANGENSCHAP

Omdat het dier redelijk vaak te zien is binnen zijn normale verspreidingsgebied, is de verwachting dat deze dieren in het verleden in redelijke aantallen Nederland hebben bereikt. Ook via de handel zijn er dieren hier terecht gekomen. Hoewel er echter zeer veel meldingen van deze dieren in de natuur in Lacerta zijn gepubliceerd, is het eigenlijk opvallend hoe weinig er over de verzorging van dit dier is verschenen. Ik vond een klein stukje over de verzorging van dit dier in een Lacerta uit 1955 (KLIJNSTRA-SEMPLONIUS, 1955) in een artikel dat eigenlijk ging over de bestrijding van ziekteverschijnselen. Ze aten graag sprinkhanen, maar ook spinnen, nachtvlinders en meelwormen. Er wordt een copulatie beschreven op 8 september en een eiafzet op 25 september. Over de afloop van het legsel wordt niets gemeld. Verder meldt In den BOSCH (1996) dat deze dieren zowel binnen als buiten onverwacht heikele klanten kunnen zijn.

Ik vermoed dan ook dat deze dieren zeker niet eenvoudig te houden zullen zijn en dus niet geschikt lijken als terrariumdier.

LITERATUUR

ARNOLD, E., J. BURTON & D. OVENDEN, 1978. Elseviers Reptielen- en Amfibieëngids. Elsevier Amsterdam/Brussel.

BOSCH, H. in den, 1996. Europese Halskraaghagedissen. In: H. in den BOSCH (red.). Reptielen en Amfibieën Beginnersgids. Lacerta 55 (1): 32-36.

KLIJNSTRA-SEMPLONIUS, M.J., 1955. Een voorspoedige genezing bij de Algerijnse Zandloper *Psammodromus algirus algirus* (LINNÉ). Lacerta 13 (4): 27-28.

INTERNET

www.embl-heidelberg.de/~uetz/livingreptiles.html